

Tunadalskyrkan 1706 11

Trefaldighetsdagen 1 Mos 18:1-8, Joh 11:18-27, Apg 4:5-12,
"Gudsmöten"

Om vi ska lära känna en människa gör vi det ofta utifrån den roll hon är i, åtminstone till en början. Vi kan träffa henne i yrkesrollen och se vissa sidor, vi kan möta henne i föräldrarollen och se andra sidor, vi kan möta henne i goda vänners sällskap och får ytterligare andra infallsvinklar. Det är samma människa, och alltihop är hon, men det är olika sidor som kommer fram beroende på sammanhanget.

I kyrkan talar vi om treenigheten, ett begrepp som egentligen inte finns i bibeln, men som teologerna på 300-talet kom fram till som en bra beskrivning av Gud. Det gudomliga är Gud- skaparen och Fadern, Sonen- frälsaren och Anden- livgivaren. Det är olika sidor av vem Gud är och vi kan se och förstå dem i olika sammanhang och på olika sätt. När Jesus ger missionsbefallningen säger han: Gå ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i faderns och sonens och den helige andes namn. Utav det kan vi förstå att det är viktigt att alla delarna av Gud finns med.

I dagens texter i kyrkoåret möte vi de här olika sidorna av Gud, och det görs genom tre sinsemellan väldigt olika berättelser. Någon sade att det är så svårt att läsa bibeln, för man förstår inte det som står. Och i dagens tre texter behöver man veta vad som händer innan och efter för att förstå, och jag vill ge lite mer kött på benen.

I Gamla testamentet kommer Gud ibland på besök i mänsklig gestalt, och så kan man så småningom få kommentaren att det var Herrens ängel, alltså Guds sändebud som varit på besök. Ett sådant besök fick Abraham en varm dag när han satt under sitt tält och svalkade sig. Texten börjar med orden Herren visade sig, men det är för att förklara för oss läsare. Abraham insåg det inte just då. Låt oss lyssna på texten

Textläsning 1 Mos 18:1-8

Herren visar sig i form av tre män, några som man i senare teologi förklarar med att det var den gudomliga treenigheten som kom på besök. En helt vanlig dag, mitt i värsta hettan när ingen arbetade. Och

Abraham fick fullt sjå att visa sina gäster gästfrihet – man skulle också kunna tolka texten som en bild av hur gästfrihet ska se ut.

Abraham var gift med Sara, och de var båda gamla, 100 och 90 år. De hade en stor sorg i livet, de hade inga barn. Långt tidigare hade Herren givit Abraham ett löfte: Jag skall göra dig till ett stort folk, jag skall välsigna dig och göra ditt namn så stort att det skall brukas när man välsignar dig. En annan gång sa Herren: Se dig omkring: Hela det land som du ser skall jag ge åt dig och dina ättlingar för all framtid.

Abraham undrade om detta eftersom han var barnlös och till åren kommen, och så får han ännu ett löfte från Herren: se upp mot himlen och räkna stjärnorna om du kan. Så talrika skall dina ättlingar bli. Och trots de yttre omständigheterna noteras det: Abraham trodde Herren och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

Men om man tänker sig in i situationen: Abraham och Sara var gamla, mänskligt sett var det omöjligt med ett barn, ändå hade de Herrens löfte om en talrik släkt. Vad skulle de göra? Hur skulle det kunna bli möjligt. Sara tog saken i egna händer, hon uppmanade Abraham att försöka få barn med tjänsteflickan Hagar, så att han ändå fick något barn. Och då föddes Ismael. Men så kom Herren en gång till och sa till Abraham att han också skulle få ett barn med Sara som skulle bli den som skulle leda ätten vidare. Abraham log, för han såg inte att det skulle vara möjligt. Men Herren sa att det skulle bli så och att sonen skulle få namnet Isak, och att Herren skulle upprätta ett förbund med Isak, som Sara skulle föda nästa år.

Och så kommer det besök vi nyss hört om och när de har ätit frågar männen var Sara är. Och så säger de så att Sara som står gömd inne i tältet hör: Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid den här tiden och då skall din hustru Sara ha en son: Hon log vid tanken, och ser omöjligheten i det hela. Då säger Herren - ,männen som var på besök Varför log Sara och tänkte: skulle jag föda barn, jag som är så gammal. Finns det någonting som är omöjligt för Herren?

Och det omöjliga blev möjligt. Året efter födde Sara en son som fick namnet Isak- och släkten utökades allteftersom. Löftet till Abraham stod fast.

Herren kom på besök – Herren skaparen, den som har möjlighet att göra det oväntade och omöjliga.

I Johannesevangeliets 11 kapitel möter vi nästa bibeltext och här är det Jesus som kommer på besök.

Marta, Maria och Lasaros var tre syskon som bodde i Betania, och de var mycket goda vänner till Jesus. Lasaros blev sjuk och dog, och man sände bud efter Jesus men han dröjde med att komma till stor sorg för Marta och Maria. De hade många andra vänner där som styrkte och tröstade dem i sorgen, men de väntade på Jesus, med förhoppningen att han skulle kunna ha gripit in om han kommit i tid.

Låt oss lyssna till texten Joh 11:18-27

Lasaros hade begravts fyra dagar innan Jesus kom, och allt hopp var ute att ett under skulle ske. Men mitt i sorgen så kan ändå Marta i samtalet med Jesus uttrycka sin tro på Jesus möjligheter och inte minst hoppet om uppståndelse vid tidens slut. Jesus bekräftar hennes ord och ger henne en ännu större insikt genom sina ord: *Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.* Det finns en annan dimension i tillvaron – som gör att en människa lever vidare genom tron på Jesus.

Det här samtalet leder till att Marta kan bekänna: Jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.

Denna bekännelse uttrycks bara på ett par ställen i evangelierna. Och Marta mitt i sin sorg och kanske också besvikelse över att Jesus inte kom tidigare är en av dem som får göra det. Tänk att kunna göra det också när livet inte går rakt fram och flyter på.

Och det är gott nog, men det finns en fortsättning på berättelsen. Maria, systern var oerhört ledsen och visade sin sorg för Jesus när han kom till henne, och det berättas att Jesus när han såg det blev upprörd och skakades i sitt innersta. Det är starka känslor som beskrivs, och visar hur Jesus delar livet med oss. Och så ifrågasätter några av deras vänner: Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde gjort så att inte Lasaros inte behövt dö, och än en gång står det at Jesus blev upprörd. Och så går de till graven och han uppmanar

dem som finns där att ta bort stenen, och så säger han till Marta: *Har jag inte sagt dig att om du tror skall du få se Guds härlighet.* Och så säger han till Lasaros: Kom ut och så kommer den döde ut levande.

I förlängningen ledde detta till att Jesus fick en dödsdom över sig, för det skedde alldeles för mycket omkring honom för att han skulle få fortsätta att verka.

Den tredje texten är hämtad från Apostlagärningarna och vi möter Petrus och Johannes när de en dag var på väg till templet för eftermiddagsbönen. Petrus var en av dem som inte så långt tid innan låst in sig av rädsla för vad som skulle kunna hända i samband med att Jesus korsfästes, men som fick en helt ny frimodighet när pingsten kom och de fylldes av helig ande och kraft, och Jesu löfte om hjälparen infriades. Och nu vet han att det finns möjligheter genom kraften i namnet Jesus, inte på grund av hans egna meriter, men för att han kan få förmedla något nytt till människor. På väg till templet träffar de en man som varit lam från födseln och som man hjälpte till Sköna porten så att han skulle kunna försörja sig genom att tigga av dem som förbi. Men när Petrus och Johannes kommer säger Petrus: silver och guld har jag inte,, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stå upp och gå! Och så grep han honom i handen och med ens fick mannen stadga i händer och fötter och hoppade och prisade Gud. Och alla häpnade över det som hade hänt. Och så fick Petrus predika igen och berätta om vad som hade hänt och att det var Jesus som låg bakom.

Men de ledande judarna kunde inte tåla detta, utan grep dem och höll dem kvar i häkte tills nästa dag. Och det är där vår text kommer in.

Apostlagärningarna 4: 1-12

Petrus fylldes av helig ande när han ställdes till svars, och börjar predika om Jesus med stor frimodighet. Jesus hade tidigare sagt: (Luk 12:11) När ni ställs till svars i synagogorna och inför myndigheterna och makthavarna, bekymra er då inte för hur ni skall försvara er eller för vad ni ska säga. Ty när den stunden kommer skall den helige anden låta er veta vad som behöver sägas.

Och nu fick Petrus erfara sanningen i det. Vi vet ju inte vad han hade tänkt att säga, men han predikade om Jesus, det blev en missionspredikan istället för "ursäkta att vi finns till", och efter detta tal berättar apostlagärningarna förvånades de ledande och styrande över vilken frimodighet de hade. För att det inte skulle kunna bli mer utav det och ännu fler skulle få lyssna till Petrus så förbjöd ledningen Petrus och Johannes att överhuvudtaget tala om eller undervis om Jesus, Men Petrus svarar: Är det rätt inför Gud att lyda er mer än honom? Vi kan inte tåga med vad vi har sett och hört. Eftersom så många prisade Gud för vad som hänt med mannen kunde inte de styrande hålla dem kvar häktade utan släppte dem. Sen träffades hela lärjungaskaran och började be om ännu mer frimodighet – de satt inte och tyckte synd om sig och situationen utan gick med stor kraft vidare.

Tre helt olika berättelser, med olika syfte, med olika omständigheter men med det gemensamma att det handlar om gudsmöten på olika sätt. Mitt i det vardagliga, i en svår situation, efter att ha visat på Jesus makt – det finns ingen begränsning, ingen mall för hur det ska gå till. Utan det fantastiska är att Gud vill möta oss utifrån den han är, med de olika sidorna han visar i treenigheten. Att få sitta vid en sjöstrand en sommarkväll och se solnedgången, eller lyssna till vågornas kluckande är ett sätt att möta Gud skaparen; att få ropa till honom: Gud grip in och se hur omständigheter kan läggas till rätta på ett sätt som ligger utanför vår kontroll kan vara ett sätt att se hur han kan göra det omöjliga möjligt, att få del av glädjen och närheten i en gudstjänst där den heliga ande verkar, eller att få möta andens gåvor i funktion och få se hur andens frukter växer fram i andra människors liv blir bevis på hans möjligheter.

I en reklam sägs det "Plötsligt händer det" – och det som ligger på oss är att vara öppna att ta emot. Vi vill inte sorgen, vi vill inte ställas inför rätta, vi vill inte stå inför det där vi inte har någon kontroll, men tänk att kunna säga: Gud kom till mig på det sätt du vill – och vi kan upptäcka att det kan ske på det mest oväntade sättet, i de situationer där man minst anar det, mitt i vardagens olika erfarenheter.

Vi har fått Guds löften, vilket det talas om i alla texterna idag. Guds löften som ibland kan verka omöjliga, men som vi ändå kan få lita på

och ta till oss, löften vi kan få stava på och hämta styrka ur, löften som kan ge livet nya möjligheter och hjälpa oss att ta steg vi inte tidigare tänkt.

Vi kan få hjälpa varandra och uppmuntra varandra, genom att dela löften vi fått, genom att berätta om våra gudsmöten, om stunder där ordet plötsligt öppnats och vi likt Marta har fått en djupare förståelse.

Vad gjorde gudsmötena med dem vi läst om idag? Abraham fick se hur löftet gick i uppfyllelse och fick en ännu större tro på Guds möjligheter. Marta och Maria fick en fördjupad tro, Petrus och Johannes såg kraften i Jesu namn och Hjälparens kraft och fick ännu mer frimodighet.

Det handlar inte i första hand om upplevelser, för våra känslor kan leda oss fel, utan om att söka honom som ger löfterna och vem han är och vad han kan göra.

Jag vill avsluta med några verser från 1 Petr 1:

Allt som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som i sin härlighet och kraft har kallat oss. 4Han har gett oss sina stora och dyrbara löften, för att ni tack vare dem skall bli delaktiga av gudomlig natur sedan ni kommit undan det fördärv som begäret drar med sig i denna värld. 5Sök därför med all iver att till er tro foga styrka, till styrkan kunskap, 6till kunskapen självbehärskning, till självbehärsknigen uthållighet, till uthålligheten gudsfruktan, 7till gudsfruktan broderlig omtanke och till omtanken kärlek. 8Ty om allt detta finns hos er och får växa till blir er kunskap om vår herre Jesus Kristus inte overksam utan bär frukt.